

на хората, той самъ е любовъ. Помнете, човѣкъ, който търси любовта на свѣта, човѣкъ, който търси удоволствията, той е човѣкъ безъ душа. Какво придобива онази голѣма яма, която търси водата, за да я напълни? — Нищо не придобива. Ние всинца трѣбва да бъдемъ носители на Любовта! За насъ е важно Богъ да живѣе въ насъ, и ние да живѣемъ въ Бога, да имаме общение съ Бога и да чувствуваме Неговата Любовъ. Като чувствуваме тази любовъ въ себе си, като имаме общение съ Бога, това е красивото въ свѣта! Когато видимъ, че единъ човѣкъ люби Бога, това трѣбва да ни радва. Нѣкой казва: азъ те обичамъ. Питамъ: ти обичашъ ли Бога? — Азъ не го познавамъ. Ако този човѣкъ не познава Бога, ако той не може да обича Бога, азъ не вѣрвамъ въ такъвъ човѣкъ. Човѣкъ, който не е въ връзка съ Бога, който не е почувствувалъ Божията Любовъ, и който не е проявилъ своята любовъ къмъ Бога, той не може да прояви своята любовъ къмъ никого. Той може да счита, че мисли, че има мисълъ въ себе си, но това е една измама въ живота. Безъ Бога никой не може да мисли. Тази измама всички вие сте я чувствували.

„Блажени очитѣ, които виждатъ това, което вие видите.“

И благодарение само на тази любовъ, която ученицитѣ Христови видѣха, тия хора можаха да пожертвуватъ живота си. Безъ любовъ човѣкъ не може да пожертвува живота си. Безъ любовъ човѣкъ не може да се учи. Азъ не говоря за любовта въ обикновенъ смисълъ. Сегашнитѣ хора у насъ се учатъ до 30-та,